

κάπου έντός τοῦ κάπου, ἀφοῦ διέφυγε τὴν καταδίωξιν τῆς συζύγου τοῦ θυρωροῦ.

Ἡ περίστασις ἀπήτει συνετὴν ἐνέργειαν.

Ἡ ἐλαχίστη ἀδεξιότης ἡδύνατο νὰ προξενήσῃ χειρίστας συνεπέτας.

Ἄν οἱ Ιούλιος εἶχεν ἐμβαθύνει εἰς τὴν οὐσίαν τῆς ἔξομολογήσεως, τὴν ὄποιαν πρὸ μικροῦ εἶχεν ἐμπιστευθῆ σχεδὸν πρὸς αὐτὸν ἡ Μέρση, ἡ γυνή, τὴν ὄποιαν εἶχε συνυράμει νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὸ μέγαρον, ἵτο... ἡ ὑπὸ τῆς ἴδιας ταύτης βέβαιου μένη... τούτεστιν ἡ γυναικία Χάρις Βράδον.

Ἡτο λοιπὸν ἀπαραίτητος καὶ ὑψίστης ἀνάγκης ὑπαγόρευσις νὰ ὅμιλησῃ πρὸς τὴν γυναικαν ταύτην, ποινὴ προσθῆ αὔτη εἰς νέαν τινὰ θυρεώδη διεκδίκησιν τῶν δικαιωμάτων της καὶ πρὸ πάντων πρὸς ἡ δυνηθῆ νὰ φύξῃ ἔμπροσθεν τῆς θετῆς θυγατρὸς τῆς Λαιδῆς Ζάνετ.

Ἡ οἰκοδέσποινα τῆς Χάριτος εἶχεν ἡδη προειδοποιήσει τὸν Ιούλιον, ὅτι ἡ τρυφερώτερον ὑποθαλπομένη καὶ ἀποκρυπτομένη ἐπιθυμία τῆς ζένης ἥτο νὰ φύξῃ πλησίον τῆς Δεσποινίδος Βράδον αὐτῆς ταύτης, εἰς στιγμὴν καθ' ἣν οὔτε ἡ Λαιδῆ Ζάνετ νὰ εἴνε παροῦσα, ὅπως λαβῇ τὸ μέρος της οὔτε τις ἀνήρ, ὅπως τὴν ὑπερασπίσῃ.

— «Ἀφήσατέ με μόνον νὰ εὑρεθῶ πρόσωπον πρὸς πρόσωπον ἐνώπιον της, εἶχεν εἶπει ἡ ζένη, καὶ θὰ τὴν κάκω ἐγὼ νὰ ὁμολογήσῃ τὸν δόλον της».

Εἰς δὲ λοιπὸν σημεῖον εἶχον περιέλθει τὰ πράγματα, δὲν ἡδύνατό τις νὰ προεκάσῃ ἀπαθῶς τί ἥτο ἐνδεχόμενον νὰ προκύψῃ ἐκ τοιαύτης τινὸς συναντήσεως.

Τὸ πᾶν ἔξηρτο τὸν ἡδη ἐκ τοῦ βαθμοῦ τῆς ἡθικῆς ἐπιβολῆς τοῦ Ιούλιου ἐπὶ μιᾶς ἐξημένης ἀπέλπιδος γυναικός.

Καὶ ὅμως οὐδεὶς ἐγνώριζε ποῦ εὑρίσκετο ἡδη ἡ γυνὴ αὕτη...

Ἐν τῇ ἀλγεινῇ ταύτῃ ἀμηχανίᾳ, ὁ Ιούλιος ἐσκέφθη ὅτι πρωτίστως ὥφειλε νὰ μεταβῇ πάραυτα ὁ ἰδιος καὶ πληροφορηθῇ εἰς τὸ οἰκημα τοῦ θυρωροῦ, ὅπως δυνηθῇ κατόπιν προσφυῶς νὰ διευθύνῃ τὰς πρωτικάς του ἴδιας ἐρεύνας καὶ ἐνεργείας.

Καὶ τὴν ἀπόφασιν ταύτην ἀμετακλήτως λαβῶν, ἔρριψε τελευταῖον βλέμμα ἐπὶ τῆς Μέρσης.

Ἡτο θυσία ἐπώδυνος ἀλλὰ καὶ ἀπαραίτητος ἐκεῖνο ὅπερ ἔπραττεν, ἀναβάλλων δι' ἀργότερα τὴν συνέχισιν τῆς μετὰ τῆς Μέρσης συνδιαλέξεως του, διακοπέστης κατὰ τὴν κρισιμώτεραν στιγμὴν ὑπὸ τῆς ἐμφανίσεως τῆς Λαιδῆς Ζάνετ.

Ἐνῷ ἐκεῖνος ἀπηνόθυνε τὰς ἐρωτήσεις του πρὸς τὸν ὑπηρέτην, ἡ Μέρση εἶχεν ἐγρῆθη.

Τὴν προσοχὴν, ἦν δὲν εἶχε δυνηθῆ νὰ ἐπιστήσῃ, ὅπως ἀντιληφθῇ τὰ διατρέξαντα ἐν ἀρχῇ μεταξὺ τῆς Λαιδῆς Ζάνετ καὶ τοῦ ἀνεψιοῦ της, εἶχε κατόπιν, συνερχομένη βαθμηδόν, δυνηθῆ νὰ προσηλώσῃ πρὸς τὰς ἀορίστους πληροφορίας, ἃς παρεῖχεν ὁ ὑπηρέτης εἰς τὸν Ιούλιον.

Ἡ ἔκφρασις τοῦ προσώπου της ἐμφρ-

τύρει ὅτι εἶχεν ἀκούσει ἐπίσης ἀπλήστως ὅσον καὶ ἡ Λαιδῆ Ζάνετ μὲ τὴν διαφοράν ταύτην δι' ἀμφοτέρως, ὅτι ἡ μὲν Λαιδῆ Ζάνετ ἐφαίνετο περίτρομος, ἐνῷ ἡ δεσποινὶς τῆς ἀκολουθίας της δὲν ἐξεδήλων οὐδὲν σημεῖον ταραχῆς ἢ ἀγωνίας.

Ἐφαίνετο τούναντίον αἰσθανομένη δηπειρὸν ἐνδικάρερον... καὶ οὐδὲν πλέον.

Οἱ Ιούλιος ἀπογύθυνεν διάλιγας καθησυχαστικὰς λέξεις πρὸς τὴν θετῆν του:

— Σᾶς παρακαλῶ, ἡδυχάσατε, εἰπεν. Ὁλιγον ἀμφιβάλλω καὶ ἐγώ, εἰνε ἀληθές, μετὰ τὰς ληφθείσας πληροφορίας, ὅτι δὲν θὰ εὑρωμεν εὐκόλως τὴν γυναικαν ταύτην ἐντὸς τοῦ κάπου. Ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει διμῶς καὶ ἀφοροῦντα φυθῆσθε καὶ ἀνησυχήτε. Μεταβαίνω ἐγὼ αὐτὸς νὰ διευθύνω τὰς ἐρεύνας καὶ ἀναζητήσεις καὶ οὐ προσπαθήσω νὰ ἐπιστρέψω ὅσον τάχιον.

Ἡ Λαιδῆ Ζάνετ τὸν ἡκουσε σχεδὸν ἀφρημένη ὑπῆρχε παραδόξος τις ἔκφρασις εἰς τὸ βλέμμα της...

Οἱ Ιούλιος ἐσκέφθη ὅτι ἡ γηραιὰ δεσποινὶς θὰ διελογίζετο τι ἀνάλογον πρὸς τὰς σκέψεις του.

Διεργόμενος πλησίον τῆς Μέρσης, ὅπως ἐξέλθῃ διὰ τῆς θύρας τοῦ σφιριστηρίου, ἔστη ὅλιγον πρὸς τῆς Μέρσης.

Εἶχεν ἀνάγκην οὗτος τὴν στιγμὴν ταύτην νὰ καταβάλῃ ὑπεράνθρωπον ἀγώναν καὶ προσπαθειαν, ὅπως συγκρατήσῃ τὰ διάφορα ἐν τοῖς μυχίοις του ἐξεγερθέντα αἰσθήματα, καὶ ὅπως ἀρκεσθῇ εἰς μόνην τὴν εὐχαρίστησιν τοῦ νὰ παρατηρήσῃ τὴν νεανιδία. Ἡ καρδία του ἔπαλλε βιαίως καὶ διὰ φωνῆς συγκεκινημένης καὶ ἀσθενοῦς:

— Θὰ μ' ἐπανίδητε, τῇ εἶπε. Δὲν σᾶς ὑπεσχέθην τὴν εἰλικρινεστέραν καὶ προθυμοτέραν ὑποστήριξίν μου καὶ τὴν ὡς χριστιανοῦ καὶ ἀνθρώπου ζωηρὰν συμπάθειαν μου;

Ἐκείνη τὸν ἐνόησε... τὸ στήθος της ἐξωγκώθη εἰς ἀποπνιγέντα στεναγμόν, οἱ μεγαλοι ὄφθαλμοι της κατέπεσαν τεταπεινωμένοι... καὶ δὲν ἀπεκρίθη ποσῶς.

Δάκρυα ὕγραναν τοὺς ὄφθαλμοὺς τοῦ Ιούλιου, ἀναγκασθέντος ἐκ τούτου νὰ ἐξέλθῃ ταχέως τῆς αἰθούσης.

Στραφεῖς, ὅπως κλείσῃ τὴν θύραν τῆς αἰθούσης τοῦ σφιριστηρίου, ἡκουσε τὴν Λαιδῆν Ζάνετ λέγουσαν:

— Θὰ ἐπανέλθω πλησίον σας ἀμέσως μετ' ὅλιγον, Χάρις. Μὴ ἀπομακρυνθῆτε.

Εἶχεν ἡδη εἰσέλθει εἰς τὴν αἰθούσαν τοῦ καπνίσματος, ὅτε ἡκουσεν δηπισθέν του ἀνοιγομένην αὐθίς τὴν θύραν τοῦ ἐστιατορίου.

Ἡτο ἡ Λαιδῆ Ζάνετ, ἥτις εἶχεν ἀκολουθήσει αὐτόν.

— Μήπως ἐπιθυμεῖτε νὰ μοὶ ὅμιλησετε; τὴν ἡρώτησεν.

— Ἐχω κάτι τί νὰ σου ζητήσω προτοῦ ἐξέλθῃς, ἀπεκρίθη ἡ Λαιδῆ Ζάνετ.

— Τί;

— Τὸ ἐπισκεπτήριόν σου.

— Τὸ ἐπισκεπτήριόν μου;

— Μοὶ συνέστησες πρὸ ὅλιγου νὰ μὴ

ἀνησυχῶ, ἐπεῖπεν ἡ γηραιὰ δέσποινα. Αἴλοιπόν! Ἀγνοῶ διατί, ἐν τούτοις ἐγὼ ἀνησυχῶ πολύ. Δὲν αἰσθάνομαι ἔχονταν τοσον βέβαιαν σύ, ὅτι ἡ γυνὴ αὔτη εὐρίσκεται προγματικῶς εἰς τὸν κῆπον. Δυνατόν νὰ ἐνεργεύῃ που ἐντὸς τῆς οἰκίας καὶ νὰ ἐμφανισθῇ εὐθὺς ὡς ἀπομακρυνθῆσε σύ. Σοὶ διπομηνήσκω λουπόν τι μοὶ εἶπες.

Οἱ Ιούλιος ἐνόησε τὸν ὑπανιγμόν, ἀλλὰ δὲν ἀπεκρίθη.

[Ἔπειται συνέχεια]. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΠΑΝΔΟΝΗΣ

ΕΙΣ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΤΩΝ ΕΚΛΕΚΤΩΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ

ΠΡΟΛΟΥΝΤΑ ΤΑ ΕΕΗΣ ΒΙΒΑΙΑ:

[Αἱ ἐν παρενθήσει τιμαὶ σημειοῦνται χάριν τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἔξτιτερικῷ ἐπιμυούντων νὰ ἀποκτήσωσιν αὐτά, ἐλεύθερα ταχυδρομικῶν τελῶν].

«Ἐλληνικὴ Σκηναὶ» ὑπὸ Ἀγγέλου Βροφερίου, μετάφρ. ὑπὸ Π. Πανα [τόμ. 2] Δρ. 5 [550]

«Αἴγυπτια Βασιλόπαις» μυθιστορία ἴστορικη, δόπ. Γεωργίου «Ἐθερος», μετάφρασις ὑπὸ Ε. Γαλάζη, Ι. Κ. Δελιγιάννη καὶ Στ. Στρέτι [τόμοι τρεῖς] Δρ. 5,50 [6]

«Ἡ μυστηρώδης Συμμορία», μυθιστορία Mary Lafon Δρ. 2[20]

«Ἡ Ναξιαὶ Μαριάνθη» μυθιστόρημα πρωτότυπον Δρ. 1,30 (1,50)

«Περιδεία τῆς Γῆς εἰς 80 ἡμέρας» μυθιστόρημα Ἰουλίου Βέρνη, Δρ. 4,70 (2)

«Ο Ἀρχων τοῦ Κόσμου», μυθιστόρημα εἰς 6 τόμους Δρ. 8 (9)

«Αἱ τελευταῖς ἡμέραι τῆς Πομπηίας» μετάφρασις Γ. Κ. Ζαλακώστα Δρ. 4 (4,50)

«Ἐξομολόγησις ἐνὸς Ἀβδᾶ» μυθ. Δρ. 150 (160)

«Τυχοῖν Συμβάν», διήγημα πρωτότυπον, ὑπὸ Λεωνίδα Π. Κανελλοπούλου Δρ. 1 (1,40)

«Τὰ Γυερά τῶν Παρισῶν», μυθιστορία Pierre Zaccone Δρ. 4 (4,20)

«Τὸ τέκνον τοῦ Ἐραστοῦ» καὶ «Ἡ ἀνυψός μήτηρ» (τόμοι 2, σελ. 750), μυθιστορία Α. Matthey (Arthour Arnald) Δρ. 3,50 (4)

«Τὸ φρούριον τοῦ Καρρόσου» καὶ Τὸ «ἄνθος τῆς Ἀλόνης» (τόμοι 2, σελ. 700) μυθιστορία 1. Φ. Σιμίδ. Δρ. 3,50 (3,75)

Οἱ «Αδικηθεὶς Ρογῆρος», μυθιστορία Ιουλίου Μαρύ, 2 τόμοι ἐκ 686 σελίδων, δραχ. — 3,40

«Ἀττικαὶ Νόκτες». Δράματα — Ποιήσεις Σ. Ν. Βασιλείσιδου 2 (2,20)

«Ἐλπινίκη» ἔθιμα Κωνσταντινουπόλεως, πρωτότυπος κοινωνικὴ μυθιστορία ὑπὸ Ἐπαμεινώνδα Κυριακίδου δρ. 5 (5,30)

«Τὸ Μυστήριον τοῦ Σκελετοῦ», μυθιστορία Γεωργίου Πραδέλ δρ. 5 (5,30)

«Ο Ἀγνωστος τῆς Βελλεβίλης», μυθιστορία Π. Ζακόνη δρ. 2,50 (2,70)

«Ο Ιππότης Μάτος», μυθιστορία Ponson de Terrail δραχ. 2,50 (2,70).

«Ἡ διδασκαλίσσα», μυθιστορία Εὐγενείου Σύη δραχ. 3 (3,20)

«Τὰ χάλια μας», κωμῳδία Π. Λαζαρίδου ἡθοποιοῦ λ. 70 (80)

«Ο παπᾶ - Κωνσταντίνος», μυθιστορία Αλεξίδη δρ. 4,50 (1,70)

«Ἡ Ἀδελφοῦλα», μυθιστορία Ε. Μαλώ (τόμοι 2) δρ. 2,50 (2,80)

«Αἱ Νόκτες τοῦ Βουλεβάρτου», μυθιστορία Pierre Zaccone (τόμοι δύο) Δρ. 3 (3,30)

«Αἱ Κατακόμβαι τῆς Ιούλλης», μυθιστορία H. Émile Chevalier Δρ. 4,50 (1,70)

«Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης τὸ Χρῆμα», μυθιστορία Ξανθίδη δὲ Μοντεπέτην (τεύχη 11) Δρ. 6 [6,60]

«Ἡ Σειρήν», μυθιστορία Ξανθίδη δὲ Μοντεπέτην Δρ. 4,50 [4,70]

«Τὸ Τριακοσιάδραχμον» Επαθλον, Γρηγορίου Δ. Ξενοπούλου λεπ. 50 [60]